

พระราชบัญญัติ จำกัดสิทธิคนไทยผู้กระทำการอันเป็นภัยแก่ชาติ พุทธศักราช 2484

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. พิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 8 กันยายน พุทธศักราช 2484

เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เพื่อความผาสุกและความเจริญของปวงชนชาวไทย สมควรจำกัดสิทธิคนไทย ผู้กระทำการอันเป็นภัยแก่ชาติ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า `พระราชบัญญัติ จำกัดสิทธิคนไทยผู้กระทำการอันเป็นภัยแก่ชาติ พุทธศักราช 2484'

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 คนไทยผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ อาจถูกจำกัดสิทธิตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

1. กระทำความผิดฐานขบถภายในหรือฐานขบถภายนอกราชอาณาจักร และศาลได้พิพากษาคดีถึงที่สุดให้จำคุกไม่ต่ำกว่าห้าปี
2. ยอมให้คนต่างด้าวใช้ขึ้นตนกระทำความผิด หรือตนเองกระทำความผิดเพื่อประโยชน์แก่คนต่างด้าว ซึ่งกิจการใดอันกฎหมายไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวกระทำได้ หรือ
3. การกระทำความผิดอันเป็นการแสดงตนเข้าข้างต่างชาติในขณะที่มีการรบระหว่างชาติไทยกับชาตินั้น

มาตรา 4 เมื่อปรากฏการกระทำดังกล่าวในมาตราก่อน ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณา ถ้าเห็นสมควรก็อาจร้องต่อคณะกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้ให้วินิจฉัยมีคำสั่งจำกัดสิทธิผู้กระทำได้

การร้องต่อคณะกรรมการตามความในวรรคก่อน ให้ร้องได้ภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาคดีถึงที่สุด หรือนับแต่วันกระทำแล้วแต่กรณี

มาตรา 5 คณะกรรมการมีอำนาจทำการไต่สวนและวินิจฉัยมีคำสั่งให้ยกคำร้องของกระทรวงมหาดไทย หรือให้จำกัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหา มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสิบปี คำสั่งจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการไต่สวนนั้น ให้คณะกรรมการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อหา และยื่นคำให้การกับให้ฟังพยานหลักฐานของกระทรวงมหาดไทย และของผู้ถูกกล่าวหาถ้าประสงค์จะนำสืบ ในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกหมายเรียกพยานหลักฐาน และบังคับให้พยานสาบานหรือปฏิญาณได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ

กระทรวงมหาดไทย และผู้ถูกกล่าวหาจะตั้งผู้แทนให้เป็นผู้ซักถามพยานและกระทำการอื่น ในการไต่สวนของคณะกรรมการก็ได้ ผู้แทนของกระทรวงมหาดไทยจะต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผู้แทนของผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ

มาตรา 6 เมื่อได้มีคำสั่งของคณะกรรมการให้จำกัดสิทธิผู้ใด ผู้นั้นย่อมเสียไปซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ทั้งปวงอันมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นสิทธิหรือประโยชน์ที่เฉพาะคนไทยพึงมีพึงได้เท่านั้น ตลอดเวลาที่ถูกจำกัดสิทธิ

มาตรา 7 คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งจำกัดสิทธิที่ได้ตั้งไปแล้วเสียเมื่อใดก็ได้ เมื่อคณะกรรมการเห็นมีเหตุอันสมควร คำสั่งเพิกถอนคำสั่งจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา 5 คณะหนึ่งมีจำนวนเจ็ดนาย ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งห้าราย คือประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา และอธิบดีกรมอัยการ กับกรรมการอื่นอีกสองนายซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้ตั้งขึ้นและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ

มาตรา 9 การประชุมของคณะกรรมการนั้น ต้องมีกรรมการอย่างน้อยห้ารายจึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี